Lietas Nr. A420286615
Lietas arhīva Nr. AA43-0516-17/17

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2017.gada 3.jūlijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Amona,
tiesneses K.Kalvāne un V.Zommere,

piedaloties pieteicējas SIA „DSN Latvija" pārstāvim Andrejam Ņesterovam, tās pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Armandam Rasam un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei Mārai Peilānei,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA ,,DSN Latvija" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2015.gada 27.jūlija lēmuma Nr.22.8/L-30113 atcelšanu, sakarā ar SIA ,,DSN Latvija" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2016.gada 11.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

1. Valsts ieņēmumu dienests (turpmāk – Dienests) pieteicējai SIA „DSN Latvija" veica auditu, kurā citstarp tika pārbaudīta pievienotās vērtības nodokļa un uzņēmumu ienākuma nodokļa samaksa 2013.gadā. Ar Dienesta ģenerāldirektora 2015.gada 27.jūlija lēmumu Nr.22.8/L-30113 atstāts negrozīts zemākas iestādes lēmums daļā par pieteicējai nomaksai budžetā aprēķināto pievienotās vērtības nodokli 50 264,91 *euro*, soda naudu 15 079,48 *euro*, nokavējuma naudu 14 918,74 *euro*, uzņēmumu ienākuma nodokli 28 613,95 *euro*, soda naudu 8584,19 *euro*, nokavējuma naudu 2389,27 *euro*, un par 3990 *euro* samazināto pievienotās vērtības nodokli, kā arī papildus noteikts nomaksai budžetā uzņēmumu ienākuma nodoklis 4206 *euro* un nokavējuma nauda 351,18 *euro.* Lēmumā secināts, ka pieteicēja 2013.gada janvārī, februārī un martā grāmatvedībā reģistrēja faktiski nenotikušus preču iegādes darījumus ar SIA „VITRON".

2. Pieteicēja Dienesta ģenerāldirektora 2015.gada 27.jūlija lēmumu Nr.22.8/L-30113 pārsūdzēja tiesā, pieteikumā norādot turpmāk minēto.

1. Pirms darījumu noslēgšanas ar SIA „VITRON" pieteicēja pārliecinājās par to, ka SIA „VITRON" ir reģistrēta ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistrā.
2. Darījumi ar SIA „VITRON" notika. SIA „VITRON" piegādāja preces pieteicējai, pieteicēja tās pieņēma, abas puses parakstīja preču pavadzīmes-rēķinus, SIA „VITRON" rēķinus samaksāja. Darījumu dokumenti noformēti atbilstoši normatīvo aktu prasībām.
3. Dienests nav norādījis uz apstākļiem, kas liecinātu, ka pieteicējas priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību realizācija bija krāpnieciska vai ļaunprātīga. Dienests nekonstatēja pieteicējas nolūku piedalīties krāpšanā ar nodokļiem, tas nav norādījis, kādas fiskālās priekšrocības un kādā veidā pieteicēja Dienesta ieskatā varētu būt guvusi. Tādējādi Dienesta apgalvojumiem trūkst pamatojuma.
4. Piegādātās preces veidoja daļu no pieteicējas aktīviem līdz brīdim, kad piegādātā prece 2013.gada laikā tika pārdota pieteicējas klientiem, ko apliecina Dienestam iesniegtais preču apgrozījuma pārskats. Apstāklis, ka Dienests neapšaubīja minēto preču pārdošanas darījumus ar pieteicējas klientiem, pats par sevi apstiprina, ka pieteicējas rīcībā bija iegādātā prece, ko pārdot tālāk klientiem. Par to aprēķināts pievienotās vērtības nodoklis un iesniegtas pievienotās vērtības nodokļa deklarācijas.
5. 2013.gada 7.janvāra līgums vērtējams kā pieteicējas un SIA „VITRON" sadarbības līgums, kurā puses vispārīgi vienojās par sadarbību preču pasūtīšanā un piegādē. Šādā līgumā nav iespējams paredzēt visas iespējamās detaļas attiecībā uz nākotnē pasūtāmām precēm un to cenām, tās konkrēti uzskaitot. Par šādām detaļām puses parasti vienojas mutvārdos vai konkludenti, izdarot konkrēto pasūtījumu. To, kādas preces tika pasūtītas un piegādātas, apliecina pavadzīmes. Arī Dienests atzina, ka no līguma ir saprotams, ka katrs preču pasūtījums tiek izdarīts uz atsevišķas vienošanās pamata. Nav iespējams iesniegt Dienestam dokumentus, kas apstiprina vienošanos un pasūtījumu izdarīšanu, ja tas noticis mutvārdos. Tādēļ lietā nozīme ir tieši preču

pavadzīmēm, tās apliecina pasūtījuma un piegādes veikšanu.

6. 2013.gada 7.janvāra līgumā pieļauta maznozīmīga pārrakstīšanās kļūda /pers. A/ uzvārdā. Tai nav nozīmes attiecībā uz pušu gribas izteikuma konstatēšanu un līguma saturu. Lietā nav apstrīdēts, ka SIA „VITRON" amatpersona /pers. A/ parakstīja līgumu un saskaņā ar to izrakstītās pavadzīmes. /pers. A/ to apstiprināja arī 2015.gada 3.februāra paskaidrojumā. Pārrakstīšanās kļūda nenozīmē, ka 2013.gada 7.janvāra līgums neatbilstu saimnieciskajai realitātei un tam būtu formāls raksturs.

7. SIA „Cargo Line" apstiprināja pārvadājumu veikšanas un piegādes SIA „VITRON" faktu. Savukārt SIA „UNIVERSĀLAIS TRANSPORTS" apstiprināja pārvadājumu veikšanu no Pērnavas uz Ilzenes ielu 2, Rīgā (SIA „VITRON" noliktava). Tā nenoliedza un neapstiprināja piegādes konkrēti SIA „VITRON", vien norādīja, ka tās rīcībā nav saglabājusies pietiekama informācija, lai šo faktu pārbaudītu. Vērtējot kopsakarā SIA „Cargo Line", SIA „UNIVERSĀLAIS TRANSPORTS" un SIA „TRANZĪTA TERMINĀLS" paskaidrojumus, iespējams secināt, ka SIA „UNIVERSĀLAIS TRANSPORTS" piegādāja preces SIA „VITRON" uz tās noliktavu Ilzenes ielā 2, Rīgā. Turklāt jebkurā gadījumā šaubas jāvērtē par labu pieteicējai. To, ka SIA „Cargo Line" un SIA „UNIVERSĀLAIS TRANSPORTS" preces transportēja uz pieteicējas noliktavu Dārzciema ielā 60B, Rīgā, apliecina preču pavadzīmes.

8. Preču piegādes un saņemšanas faktu no SIA „VITRON" apstiprināja arī /pers. B/. Tādējādi nav pamata apšaubīt preču piegādes un pieņemšanas faktu no SIA „VITRON".

9. Dienests neapšaubīja, ka SIA „VITRON" izrakstītie rēķini atbilst normatīvo aktu prasībām. Līdz ar to ir izpildīti visi normatīvajos aktos paredzētie nosacījumi, lai rastos tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu.

10. Pārsūdzētajā lēmumā nav vērtēti apsvērumi par to, vai pieteicēja zināja vai tai vajadzēja zināt, ka tās deklarētie darījumi bijuši saistīti ar cita tirgus dalībnieka, iespējams, veiktu krāpšanu.

11. Saskaņā ar /pers. A/ mutiski paskaidroto pieteicējas amatpersonām /pers. A/ ir piemērots aizdomās turamās personas statuss kriminālprocesā. Saskaņā ar Kriminālprocesa likumu aizdomās turamās personas vai personas, pret kuru uzsākts kriminālprocess, paskaidrojumi nav uzskatāmi par pierādījumiem. Šādiem paskaidrojumiem nav juridiskas nozīmes, ja vien tos neapstiprina citi pierādīšanas līdzekļi. Nav saprotams, kāpēc Dienests /pers. A/ paskaidrojumus Finanšu policijas pārvaldei vērtēja kā pierādījumu, nenoskaidrojot, kādā statusā /pers. A/ tika pratināts, vai šo paskaidrojumu apstiprina citi pierādījumi. /pers. A/ 2015.gada 3.februāra paskaidrojumā sniegta pietiekama informācija attiecībā uz darījumiem starp pieteicēju un SIA „VITRON", turklāt minētos apstākļus Dienestam bija iespējams gan noskaidrot no citiem lietā esošiem pierādījumiem, gan aicināt /pers. A/ sniegt detalizētākus paskaidrojumus. Šīs lietas ietvaros tiesai nav saistoši kriminālprocesa ietvaros konstatētie fakti.

12. Ziņas, ko Dienests ieguva SIA „VITRON" juridiskās adreses un struktūrvienības adreses apsekošanas ietvaros, nav attiecināmas un izmantojamas izskatāmajā lietā. Apsekošanas akti ir parakstīti un attiecīgās darbības veiktas laikā, kad pieteicēja jau bija pārtraukusi sadarbību ar SIA „VITRON". Tādējādi minēto apsekošanu ietvaros gūtās ziņas neapliecina, kāda bija SIA „VITRON" spēja veikt saimniecisko darbību, slēgt un faktiski izpildīt ar pieteicēju noslēgtos darījumus preču pasūtīšanas un saņemšanas laikā.

13. Sabiedrība, kas nav iesniegusi gada pārskatu par 2013.gadu, tomēr komercdarbību 2013.gadā varēja veikt, jo komercdarbības veikšanu gada pārskatu iesniegšana neietekmē. Dienests 2013.gada 11.jūlijā bija pieņēmis lēmumu par SIA „VITRON" saimnieciskās darbības apturēšanu, šis lēmums pieņemts pēc darījumu noslēgšanas ar pieteicēju un to faktiskas izpildīšanas. Tāpat nav nozīmes tam, ka SIA „VITRON" nav iesniegusi pievienotās vērtības nodokļa deklarāciju par maiju, jo šajā laikā pieteicēja un SIA „VITRON" nebija slēgušas darījumus un preču piegāde pieteicējai netika veikta. Darījumu slēgšanas un izpildīšanas brīdī pieteicējai nebija jāzina un tā nevarēja zināt par to, ka tiks apturēta SIA „VITRON" saimnieciskā darbība un tā neiesniegs gada pārskatu. Minētās ziņas ir iegūtas par laika periodu pēc pieteicējas un SIA „VITRON" darījumu slēgšanas un izpildes, tās nepierāda, ka pieteicējas deklarētie darījumi nav notikuši.

Pretēji Dienesta uzskatam reģistrētu transportlīdzekļu neesība SIA „VITRON" nenozīmē, ka šai sabiedrībai nebija iespējams veikt pasūtīto preču piegādes. Preču piegādes ir iespējams veikt, arī transportlīdzekļus nomājot vai nolīgstot apakšuzņēmējus – pārvadātājus, kā notika izskatāmajā lietā.

14. Tiesības vērtēt tālākos darījumu partnerus Dienestam ir tikai tiktāl, ciktāl tas faktiski saistīts ar sniegtajiem pakalpojumiem vai iegādātajām precēm. Tā kā izskatāmajā lietā ir acīmredzami skaidrs, ka SIA „VITRON" pieteicējai piegādāto preci saņēma no OU „DSN TRADING", Dienests nepamatoti vērtēja citus SIA „VITRON" darījumu partnerus un to darījumu partnerus.

15. Pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumā sniedza argumentāciju, kas atspēko apsvērumus par to, ka pieteicēja, SIA „VITRON" un Igaunijas uzņēmums OU „DSN Trading" ir saistītās personas likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 18.punkta „g" apakšpunkta izpratnē. Pārsūdzētajā lēmumā Dienests nav centies atspēkot pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumā minēto argumentāciju.

16. Pretēji Dienesta uzskatam apstāklis, ka /pers. C/ (*/pers. C/*) ir piedalījies preču nosūtīšanā un piegādē, kā arī tas, ka pieteicējas un Igaunijas uzņēmuma OU „DSN Trading" amatpersonas ir savstarpēji pazīstamas, nenozīmē, ka pieteicējas darījumi faktiski būtu notikuši ar Igaunijas uzņēmumu OU „DSN Trading" nevis ar SIA „VITRON". Šos pieņēmumus Dienests nav pamatojis ar objektīviem pierādījumiem, balstoties vienīgi uz vienu, turklāt ārpus pieteicējas audita lietas sniegtu paskaidrojumu, kas nesaskan ar citiem pierādījumiem.

17. Pieteicēja sākotnējo lēmumu apstrīdēja 2015.gada 19.martā, pasūdzētais lēmums pieņemts tikai 2015.gada

27.jūlijā, tātad vairāk nekā četrus mēnešus pēc apstrīdēšanas iesnieguma saņemšanas. Dienests nav pieņēmis lēmumu par termiņa pagarinājumu pārsūdzētā lēmuma pieņemšanai, tādējādi pieļaujot procesuālu pārkāpumu.

3. Dienests paskaidrojumos pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

1. Par to, ka pieteicēja zināja vai tai vajadzēja zināt, ka tā piedalās dokumentu noformēšanā par faktiski neesošiem darījumiem, liecina neatbilstības dokumentu noformēšanā, kas pretēji likuma „Par grāmatvedību" prasībām neļauj izsekot darījumu gaitai (līguma formāls raksturs, nav iespējams konstatēt cenas veidošanos, preču pasūtīšanas apstākļus un citu būtisku informāciju, kas liedz identificēt darījumu apstākļus); apstāklis, ka SIA „DSN Latvija" amatpersona nesniedza patiesu informāciju par preču piegādes faktiskajiem apstākļiem, par darījumos iesaistītām identificējamām personām; SIA „VITRON" amatpersonas pretrunīgie paskaidrojumi; Igaunijas uzņēmuma OU „DSN Trading" amatpersonas /pers. C/ Finanšu policijas pārvaldei sniegtā informācija, no kuras izriet, ka SIA „VITRON" darījumu ķēdē ir nevajadzīgs starpnieks, faktiskais preču piegādātājs ir Igaunijas uzņēmums OU „DSN Trading"; apstāklis, ka SIA „DSN Latvija" un Igaunijas uzņēmuma OU „DSN Trading" amatpersonas ir pazīstamas un sadarbojās jau iepriekš, līdz ar to nav saprotama starpnieka iesaiste darījumā; apstāklis, ka SIA „UNIVERSĀLAIS TRANSPORTS", SIA „Cargo Line" un SIA „TRANZĪTA TERMINĀLS" neapstiprināja tiešu sadarbību ar SIA „VITRON", t.i., nav gūts apstiprinājums, ka minētās sabiedrības preci pārvadāja pēc SIA „VITRON" pasūtījuma.
2. Dienests secināja, ka iegādes darījumi nav notikuši ar konkrēto sabiedrību. Apstāklis, ka Dienests nav apstrīdējis preces esības faktu vai preces realizāciju, nenorāda uz to, ka prece tika iegādāta tieši no SIA „VITRON" un uz to, ka Dienests ir atzinis preces realizācijas darījumus.
3. Pieteicējas atšķirīgais viedoklis par pierādījumu novērtējumu neliecina, ka Dienests objektīvi nenoskaidroja lietas apstākļus un nenovērtēja pierādījumus.
4. Pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas termiņa kavējums neietekmēja tā saturu.

4. Ar Administratīvās rajona tiesas 2016.gada 11.maija spriedumu pieteikums noraidīts. Spriedumā norādīts turpmāk minētais.

1. Tiesa konstatēja, ka lietā izšķirams strīds par to, vai Dienests pamatoti liedza pieteicējai veikt priekšnodokļa atskaitījumus no budžetā maksājamās nodokļa summas, pamatojoties uz SIA „VITRON" izrakstītajiem rēķiniem.
2. Tiesa citēja Pievienotās vērtības nodokļa likuma (*spēkā no 2013.gada 1.janvāra*) 92.panta pirmās daļas 1.punktā un ceturtajā daļā noteikto. Tiesa konstatēja, ka atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas un Augstākās tiesas judikatūrai (*sk. Eiropas Savienības Tiesas 2012.gada 21.jūnija spriedumu apvienotajā lietā Nr.C-80/11 un C-142/11 Mahageben, 2013.gada 31.janvāra spriedumu lietā Nr.C-643/11 un 2013.gada 18.marta rīkojumu lietā C-563/11, 2006.gada 6.jūlija sprieduma apvienotajās lietās Nr.C-439/04 un Nr.C-440/04 Axel Kittel 59.punktu Augstākās tiesas 2013.gada 10.maija sprieduma Nr.SKA-2/2013 7.punktu, 2013.gada 10.maija sprieduma Nr.SKA-2/2013 10.punktu un 2013.gada 10.septembra sprieduma Nr.SKA-12/2013 12.punktu*) priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības ir liedzamas, ja ir konstatējams viens no šādiem apstākļiem: 1) darījums faktiski nemaz nav noticis (preces reāli nav piegādātas vispār, noformēti ir tikai dokumenti); 2) pieteicēja pati iesaistījusies darījumā ar fiktīvo uzņēmumu, līdz ar to nodokļu sistēmas ļaunprātīgā izmantošanā; 3) pieteicēja ir bijusi informēta, ka tiek iesaistīta darījumā ar fiktīvo uzņēmumu.
3. Dienests atzina, ka pieteicēja faktiski nav saņēmusi preci (dušas kabīnes, virtuves, izlietnes, vannas un dušas jaucējkrāni) no SIA „VITRON", taču neapstrīd, ka konkrēto darījumu attaisnojuma dokumentos norādītās preces pieteicējai bija piegādātas (bija pieteicējas rīcībā). Dienests uzskata, ka šīs preces pieteicēja neiegādājās un tās nepiegādāja deklarētais darījumu partneris SIA „VITRON", līdz ar to ir noformēti starp pieteicēju un SIA „VITRON" it kā notikušus darījumus apliecinoši dokumenti, lai gan darījumi starp pieteicēju un SIA „VITRON" nav notikuši. Dienests atzīst, ka pieteicēja zināja vai tai vajadzēja zināt, ka deklarētie darījumi ar SIA „VITRON" faktiski nav notikuši.

   Savukārt pieteicēja apgalvo, ka darījumi ar SIA „VITRON" ir notikuši un tieši SIA „VITRON" piegādāja pieteicējai konkrētās preces.
4. Pieteicēja pievienotās vērtības nodokļa deklarācijās par 2013.gada janvāri, februāri un martu priekšnodoklī iekļāva 35 326,38 latus (50 264,91 *euro*) par darījumiem ar SIA „VITRON".

   Atskaitījuma tiesību pamatošanai pieteicēja iesniedza 2013.gada 7.janvārī starp pieteicēju un SIA „VITRON" noslēgto preču piegādes līgumu (*lietas 1.sējuma 171.-172.lapa*), kā arī septiņas pavadzīmes par preču (dušas kabīnes, virtuves, izlietnes, vannas un dušas jaucējkrāni) piegādi (*lietas 1.sējuma 172.- 175.lapa*). Tiesa konstatēja, ka līgumu SIA „VITRON" vārdā parakstīja /pers. G/, savukārt pieteicējas vārdā /pers. D/.

   Strīdus pavadzīmēs norādīta preču izsniegšanas adrese Ilzenes iela 2, Rīgā un saņemšanas adrese – Dārzciema iela 60B, Rīgā; preču pārvadātājs – SIA „UNIVERSĀLAIS TRANSPORTS" (transportlīdzekļa Nr.JD5347/R3290) un SIA „Cargo Line" (transportlīdzekļi ar Nr.HE3220/M, Nr.HD1576/M1250); preču izsniedzējs norādīts /pers. A/, savukārt preču saņēmējs /pers. B/.
5. Tiesa konstatēja, ka atbilstoši Uzņēmumu reģistra datiem SIA „VITRON" valdes loceklis no 2012.gada 21.septembra līdz 2013.gada 10.maijam un prokūrists no 2013.gada 13.maija līdz 3.jūlijam bija /pers. A/. /pers. A/ 2014.gada 4.februāra paskaidrojumā Dienestam (*lietas 1.sējuma 179.-186.lapa*) norāda, ka bijis

SIA „VITRON" amatpersona no 2012.gada 21.septembra līdz 2013.gada 10.maijam, uzņēmumu nopirka 2012.gada rudenī, visus dokumentus parakstīja pats, neviens nebija pilnvarots rīkoties viņa vārdā.

Saskaņā ar Finanšu policijas pārvaldes sniegto informāciju (*lietas 1.sējuma 248.lapa*) /pers. A/ Finanšu policijas pārvaldei liecināja, ka uzņēmums reālu saimniecisko darbību neveica. No trešās personas viņš saņēma SIA „VITRON" darījumu dokumentus, bet reālus darījumus ar sava uzņēmuma darījumu partneriem viņa uzņēmums neveica. Pēc norēķinu kontu atvēršanas viņš visus uzņēmuma SIA „VITRON" bankas rekvizītus, bankas dokumentus un kodu kalkulatoru atdeva trešajai personai.

Administratīvo tiesu judikatūrā atzīts, ka administratīvajā procesā var būt pieļaujama kriminālprocesa ietvaros iegūto pierādījumu pārbaude un vērtēšana (*sk. Augstākās tiesas 2007.gada 12.aprīļa spriedumu Nr.SKA-125/07*). Līdz ar to nav pamatoti pieteicējas iebildumi par kriminālprocesa ietvaros iegūto pieradījumu nepieļaujamību. Tiesa konstatēja, ka /pers. A/ atbilstoši Krimināllikuma 300.pantam ir brīdināts par kriminālatbildību par apzināti nepatiesu ziņu sniegšanu, līdz ar to /pers. A/ liecības, kas sniegtas kriminālprocesa ietvaros, ir pieļaujams pierādījums lietā.

6. Tiesa atzina, ka kriminālprocesa ietvaros /pers. A/ liecības ir pietiekamas, tādēļ viņa nopratināšana izskatāmās lietas ietvaros nav nepieciešama.

7. Tiesa, izvērtējot /pers. A/ liecības (*lietas 2.sējuma 37.lapa*), nekonstatēja pamatu apšaubīt to ticamību. Tiesa nesaskatīja objektīvu iemeslu, kāpēc lai kāda persona, kas ir nodarbojusies ar saimniecisko darbību, šo faktu slēptu un valsts iestādei norādītu, ka par uzņēmuma valdes locekli ir kļuvusi pēc citu personu lūguma un nekādu saimniecisko darbību nav veikusi. Tiesai nelikās ticami, ka persona, kas ir reāli nodarbojusies ar uzņēmējdarbību, bez saprotama iemesla to noliegtu. Tiesa atzina, ka liecinieka liecības ir pilnīgas, konkrētas, skaidras un noteiktas, bez savstarpējām pretrunām, tiesa arī nekonstatēja pretrunas ar citiem lietas materiāliem. Tiesa nekonstatēja liecinieka ieinteresētību lietas iznākumā, kā arī citus faktorus, kas varētu ietekmēt liecību patiesumu, līdz ar to tiesai nebija pamata apšaubīt /pers. A/ kriminālprocesa ietvaros sniegto liecību ticamību. Tādējādi izskatāmās lietas ietvaros nav nozīmes pieteicējas apsvērumiem par /pers. A/ statusu krimināllietā.

Kā norādījusi Augstākā tiesa, ja vienīgais sabiedrības īpašnieks un pārstāvis noliedz, ka būtu veicis jebkādu reālu uzņēmējdarbību, ka ir slēdzis saimnieciskus darījumus vai pilnvarojis to darīt kādu citu, nav iespējams, ka šī sabiedrība veica tiesisku saimniecisko darbību savā vārdā (*Tiesu prakses vispārinājuma „Administratīvo tiesu prakse likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" interpretācijā un piemērošanā" 23.punkts, http://www.at.gov.lv/*). Proti, saskaņā ar Komerclikuma 221.panta pirmo daļu valde ir sabiedrības izpildinstitūcija, kura vada un pārstāv sabiedrību. Tādējādi gadījumā, kad komersants veic saimniecisko darbību, tas tiek veikts ar valdes starpniecību vai tās pārziņā, līdz ar to gadījumā, ja uzņēmums ir veicis saimniecisko darbību, uzņēmuma amatpersonām ir jābūt par to informētām. Līdz ar to, ja vienīgā uzņēmuma amatpersona apgalvo, ka uzņēmums nav nodarbojies ar saimniecisko

darbību, tiesas ieskatā, ir objektīvs pamats apšaubīt, ka konkrētā juridiskā persona savas saimnieciskās darbības ietvaros ir veikusi kādus darījumus.

Ņemot vērā /pers. A/ liecības, tiesa nekonstatēja SIA „VITRON" likumīgā pārstāvja gribu veikt darījumus ar pieteicēju vai pilnvarot kādu citu personu šo darījumu veikšanai. Līdz ar to tiesa secināja, ka tai ir objektīvs pamats apšaubīt darījumu faktisko esību. Tiesa piekrita Dienestam, ka minētais ļauj secināt, ka sabiedrības vārdā tika veikta nelikumīga faktiskajiem apstākļiem neatbilstoša dokumentu noformēšana.

Pieteicēja iesniegusi Dienestam SIA „VITRON" valdes locekļa /pers. A/ 2015.gada 3.februārī notariāli apstiprinātu, Dienestam adresētu paskaidrojumu (*lietas 1.sējuma 162.- 163.lapa*). Tiesa atzina, ka nav pamata piešķirt ticamību šim paskaidrojumam, jo tajā norādīta vispārīga satura informācija bez objektīva skaidrojuma par noformēto darījumu norisi un apstākļiem, t.i., nav norādītas konkrētas personas, kuras piedalījās darījumu noslēgšanā un veikšanā, t.sk. nav saprotams, kā tika saņemti preču pasūtījumi no pieteicējas, kā arī nav pietiekami izskaidroti citi darījumu norises apstākļi, kas rada šaubas par darījumu faktisko esību. Turklāt atbilstoši Notariāta likuma 139.^{7}pantam apliecinājumi par liecību sniegšanu nevar aizstāt attiecīgā procesuālā kārtībā iegūtās liecības Latvijas tiesu un pirmstiesas izmeklēšanas iestādēs kriminālprocesos, civillietās un administratīvajā procesā tiesā. Tādējādi /pers. A/ 2015.gada 3.februāra notariāli apstiprinātie paskaidrojumi nevar aizstāt kriminālprocesa ietvaros sniegtās liecības. Turklāt izskatāmajā gadījumā notārs nav notariāli apliecinājis liecību sniegšanu Notariāta likuma 139.^{5}pantā noteiktajā kārtībā.

Ņemot vērā minēto, tiesa augstāku ticamību piešķīra /pers. A/ Finanšu policijas pārvaldei liecinātajam un atzina, ka sniegtās liecības ir pietiekamas lietas izspriešanai pēc būtības.

Ievērojot iepriekš konstatēto, tiesa atzina, ka nav nozīmes pieteicējas apsvērumiem par to, ka lietā nav ticis apstrīdēts, ka /pers. A/ ir parakstījis līgumu un saskaņā ar līgumu izrakstītās preču pavadzīmes, jo, ja objektīvi ir konstatējams, ka darījums faktiski nav noticis, bet ir veiktas vienīgi formālas darbības darījuma uzrādīšanai, priekšnodoklis nevar tikt atskaitīts, un rēķina vai citu dokumentu noformēšana atskaitīšanu nepamato (*sk. Augstākās tiesas 2012.gada 10.aprīļa sprieduma Nr.SKA-69 9.punktu*).

8. Dienests noskaidroja, ka Ilzenes ielā 2, Rīgā no 2012.gada 29.oktobra ir reģistrēta SIA „VITRON" strūkturvienība „NOLIKTAVAS TELPA", savukārt Dārzciema ielā 60B, Rīgā no 2012.gada 13.septembra ir reģistrēta pieteicējas struktūrvienība „NOLIKTAVA".

2013.gada 24.maijā Dienests apsekoja SIA „VITRON" struktūrvienību „NOLIKTAVAS TELPA" Ilzenes

ielā 2, Rīgā, konstatējot, ka tur atrodas liela noliktavas teritorija ar nožogojumu un zīmi „Muitas teritorija", kurā iebraukt/iekļūt teritorijā var tikai caur apsardzes punktu un izrakstot caurlaidi. Apsekošanas laikā SIA „VITRON" saimnieciskā darbība netika konstatēta, kā arī apsardzes punkta darbinieki paskaidroja, ka minētajā adresē SIA „VITRON" saimniecisko darbību neveic (*lietas 1.sējuma 232.lapa*). Tādējādi no 2013.gada 24.maija apsekošanas akta Nr.23.2.1/142A izriet, ka Ilzenes ielā 2, Rīgā, SIA „VITRON" saimniecisko darbību neveic.

9. Līdz ar to nav nozīmes pieteicējas apsvērumiem par to, ka apsekošanas akti ir parakstīti un attiecīgās darbības tika veiktas laikā, kad pieteicēja jau bija pārtraukusi sadarbību ar SIA „VITRON". Ņemot vērā minēto, secināms, ka Ilzenes ielā 2, Rīgā SIA „VITRON" nevarēja uzglabāt vai izsniegt preces, līdz ar to Dienests pamatoti apšaubīja strīdus pavadzīmēs norādītās preču iekraušanas adreses patiesumu, t.i., pavadzīmēs norādītās informācijas atbilstību darījumu faktiskajiem apstākļiem.

10. Tiesa konstatēja, ka strīdus pavadzīmēs kā preču pārvadātājs norādīta SIA „UNIVERSĀLAIS TRANSPORTS" un SIA „Cargo Line".

No SIA „UNIVERSĀLAIS TRANSPORTS" 2015.gada 28.janvāra, 2015.gada 2.februāra un 2015.gada 9.februāra paskaidrojuma (*lietas 1.sējuma 188.,189. un 193.lapa*), SIA „UNIVERSĀLAIS TRANSPORTS" 2013.gada 21.janvāra, 4.februāra un 6.marta rēķiniem SIA „Cargo Line" par transporta pakalpojumiem maršrutā Pērnava – Rīga, SIA „Cargo Line" 2015.gada 14.janvāra vēstules Dienestam (*lietas 1.sējuma 203.lapa*) un 2015.gada 2.februāra iesnieguma un tam pievienotajiem rēķiniem CMR, maksājumu uzdevumiem (*lietas 1.sējuma 204.-214.lapa*) tiesa konstatēja:

1) SIA „Cargo Line" noformēja SIA „TRANZĪTA TERMINĀLS" rēķinus, t.i., 2013.gada 14.janvāra rēķinu Nr.CL-03-01/2013 (*lietas 1.sējuma 210.lapa*) un 28.janvāra rēķinu Nr.CL-12-01/2013 (*lietas 1.sējuma 205.lapa*) par transporta pakalpojumiem maršrutā Pērnava, Igaunija-Rīga, Latvija;

2) CMR kā preču nosūtītājs norādīts Igaunijas uzņēmums OU „DSN Trading", kā saņēmējs – SIA „VITRON", kā preču iekraušanas vieta norādīta Pērnava, Igaunija (2013.gada 14.janvārī – Melsa 23, Valga, Igaunija, kā preču izkraušanas vieta – Ilzenes iela 2, Rīga, kā transportētā prece norādīta dušas kabīnes un ūdens maisītāji);

3) SIA „Cargo Line" 2015.gada 16.februāra paskaidrojumā (*lietas 1.sējuma 202.lapa)* Dienestam norādīja, ka 2013.gada 21.janvārī, 4. un 25.februārī, 6.martā saņēma transporta pakalpojumus no SIA „UNIVERSĀLAIS TRANSPORTS", kuras sniegtā pakalpojuma tiešais pasūtītājs bija kompānija SIA „Cargo Line", savukārt SIA „Cargo Line" minētos pakalpojumus pasūtīja SIA „TRANZĪTA TERMINĀLS".

Ievērojot minēto, tiesa secināja, ka SIA „Cargo Line" bija SIA „TRANZĪTA TERMINĀLS" un SIA „UNIVERSĀLAIS TRANSPORTS" starpnieks.

SIA „TRANZĪTA TERMINĀLS" 2015.gada 18.februāra vēstulē Nr.ADM-16/15 (*lietas 1.sējuma 186.lapa*) Dienestam apstiprināja, ka 2013.gada janvārī-martā saņēma starptautiskus preču pārvadājumu pakalpojumus no SIA „Cargo Line", lai izpildītu Igaunijas uzņēmuma OU „DSN Trading" pasūtījumus. SIA „TRANZĪTA TERMINĀLS" rīcībā nav informācijas, ka kravu gala saņēmējs ir SIA „VITRON".

Izvērtējot iepriekš konstatēto, tiesa piekrita Dienestam, ka, lai gan SIA „UNIVERSĀLAIS TRANSPORTS", SIA „Cargo Line" un SIA „TRANZĪTA TERMINĀLS" apstiprināja kravu pārvadājumu faktu konkrētajos datumos, tomēr nav gūts apstiprinājums, ka prece pārvadāta pēc SIA „VITRON" pasūtījuma. Tiesa nepiekrita pieteicējas apgalvojumam, ka lietā iegūtie pierādījumi apstiprina, ka SIA „UNIVERSĀLAIS TRANSPORTS" piegādāja preces SIA „VITRON". Turklāt SIA „UNIVERSĀLAIS TRANSPORTS", SIA „Cargo Line" un SIA „TRANZĪTA TERMINĀLS" sniegtā informācija nonāk pretrunā ar /pers. A/ 2015.gada 3.februāra paskaidrojumā norādīto, ka viņš SIA „VITRON" vārdā organizēja preču pasūtīšanu un piegādi.

11. Izvērtējot pieteicējas darba ņēmēju /pers. B/ un /pers. D/ 2015.gada 17.februāra paskaidrojumus (*lietas 1.sējuma 177., 178.lapa*), tiesa secināja, ka viņi neapstiprina preču saņemšanu tieši no SIA „VITRON".

12. Tiesa atzina, ka arī SIA „VITRON" deklarētie darījumu partneri SIA „DIALTEK", SIA „GRASIS AD", SIA „RSTS Latvija", SIA „AVEX" un SIA „Arfi Line" nav piegādājuši pieteicējai strīdus pavadzīmēs norādītās preces.

Dienests noskaidroja, ka SIA „VITRON" pievienotās vērtības nodokļa deklarācijās (*lietas 1.sējuma 248.lapa*) uzrāda turpmāk minēto: 1) par 2013.gada janvāri priekšnodoklī uzrāda darījumus ar SIA „DIALTEK", SIA „GRASIS AD" un darījumus zem 1000 latiem; 2) par 2013.gada februāri uzrāda darījumus ar SIA „RSTS Latvija", SIA „GRASIS AD", SIA „AVEX" un darījumus zem 1000 latiem; 3) par 2013.gada martu priekšnodoklī uzrāda darījumus ar SIA „Arfi Line", SIA „GRASIS AD" un darījumus zem 1000 latiem; 4) par 2013.gada janvāri-martu deklarē preču iegādi no Eiropas Savienības dalībvalstīm, t.sk. no Igaunijas uzņēmuma OU „DSN Trading".

Izvērtējot SIA „Arfi Line", SIA „RSTS Latvija", SIA „AVEX" sniegto informāciju Dienestam, tiesa secināja, ka SIA „Arfi Line" un SIA „RSTS Latvija" transporta pakalpojumi, kā arī SIA „AVEX" preču piegādes darījumi nav identificējami ar strīdus darījumiem (santehnikas piegāde).

SIA „RSTS Latvija" valdes loceklis /pers. E/ 2015.gada 16.janvāra paskaidrojumā Dienestam norāda, ka vadītājs, kurš veda kravu, šobrīd nestrādā, bet viņš nevar paskaidrot darījumu būtību. Minētajam paskaidrojumam pievienots SIA „RSTS Latvija" 2013.gada 29.janvāra rēķins-faktūra Nr.2341 par transporta pakalpojumiem 2013.gada 29.janvārī maršrutā no Viļņas līdz Rīgai, kas neatbilst strīdus pavadzīmju datumiem

un tajās norādītajam maršrutam.

Izvērtējot SIA „Arfi Line" 2015.gada 19.janvāra paskaidrojuma Nr.01/15-FIN27 pielikumus (*lietas 1.sējuma 248.lapa*), tiesa konstatēja, ka SIA „VITRON" 2013.gada 26.martā ar SIA „Arfi Line" noformēja transporta ekspedīcijas pasūtījumu-līgumu Nr.14497 par kravas transportēšanu (*lietas 1.sējuma 221.lapa*) no *Allcenstr.23, Darmstadt, DE 64293,* Vācijā līdz Kandavas ielai 41a, Rīgā, Latvijā 2013.gada 8.-11.martā, SIA „Arfi Line", 2013.gada 6.martā izsniedza SIA „VITRON" rēķinu Nr.ARFI-62122 (*lietas 1.sējuma 223.lapa*) par apdrošināšanu un 2013.gada 7.martā – par fraktu 2013.gada 8.-11.martā. Minētais SIA „VITRON" darījums ar SIA „Arfi Line" neatbilst strīdus pavadzīmes datumam un tajā norādītajam maršrutam.

SIA „DIALTEK" 2014.gada 21.janvāra paskaidrojumā Nr.21-01/2014 (*lietas 1.sējuma 215.lapa*) norāda, ka SIA „DIALTEK" 2013.gada janvārī–martā iznomāja SIA „VITRON" noliktavas telpas.

SIA „GRASIS AD" pievienotās vērtības nodokļa deklarācijās (*lietas 1.sējuma 248.lapa*) par 2013.gada janvāri–martu priekšnodoklī uzrāda darījumus ar vienīgo darījumu partneri SIA „I Cena", kā arī 2013.gada janvārī un februārī – darījumus zem 1000 latiem, savukārt SIA „I Cena" pievienotās vērtības nodokļa deklarācijās priekšnodoklī strīdus darījumu laikā uzrāda darījumus ar SIA „RAFF" un darījumus zem 1000 latiem. SIA „RAFF" pievienotās vērtības nodokļa deklarācijās par 2013.gada janvāri-martu priekšnodoklī uzrāda darījumus ar SIA „IVHAIR", kura minētajā periodā pievienotās vērtības nodokļa deklarācijās priekšnodoklī uzrāda darījumus zem 1000 latiem.

Dienests noskaidroja un secināja turpmāk minēto: 1) SIA „IVHAIR" deklarētais pamatdarbības veids (frizieru un skaistumkopšanas pakalpojumi, mazumtirdzniecība pa pastu vai interneta veikalos) neatbilst strīdus darījumu saturam; 2) SIA „GRASIS AD" (2013.gada 22.jūlijā), SIA „I Cena" (2013.gada 1.augustā), SIA „RAFF" (2013.gada 1.augustā), un SIA „IVHAIR" (2013.gada 17.jūlijā) pieņemti lēmumi par izslēgšanu no Dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistra; 3) SIA „GRASIS AD" (2013.gada 22.jūlijā), SIA „I Cena" (2013.gada 1.augustā), SIA „RAFF" (2013.gada 1.augustā) un SIA „IVHAIR" (2013.gada 17.jūlijā) apturēta saimnieciskā darbība; 4) SIA „GRASIS AD", SIA „I Cena", SIA „RAFF" un SIA „IVHAIR" nav iesniegušas 2013.gada pārskatus, līdz ar to nav deklarējušas pamatlīdzekļus un apgrozāmos līdzekļus, netieši apliecinot, ka norādītajā taksācijas periodā saimniecisko darbību neveica un to rīcībā nebija materiāltehnisko resursu; 5) SIA „RAFF" nebija reģistrētas struktūrvienības, tātad nebija iespējama preču uzglabāšana; 6) SIA „GRASIS AD" un SIA „I Cena" nav sasniedzamas juridiskajā un struktūrvienības adresēs (*2013.gada 31.maija apsekošanas akti Nr.23.2.2/168 un Nr.23.2.2/169, Nr.23.2.2/172 un Nr.23.2.2/174* (*lietas 1.sējuma 231., 234., 235.-236.lapa*) 6) sabiedrībām nebija vai bija nepietiekoši darbaspēka resursi darījumu nodrošināšanai: SIA „GRASIS AD" un SIA „I Cena" ziņojumos par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem, iedzīvotāju ienākuma nodokli un uzņēmējdarbības riska valsts nodevu par 2013.gada janvāri-martu deklarē vienu darba ņēmēju; SIA „IVHAIR" 2013.gada janvārī-martā – divus darba ņēmējus; SIA „RAFF" nebija darba ņēmēju (*lietas 1.sējuma 248.lapa*); 7) Dienesta Finanšu policijas pārvaldes 2015.gada 20.janvāra vēstulē Nr.14.21- 18/198 (*lietas 1.sējuma 248.lapa*) norādīts, ka SIA „GRASIS AD" valdes loceklis /pers. F/ (no 2012.gada 17.jūlija līdz 2013.gada 22.augustam) liecināja, ka par SIA „GRASIS AD" amatpersonu kļuva pēc trešās personas piedāvājuma, viņa rīcībā nav SIA „GRASIS AD" grāmatvedības dokumenti, zīmogi, bankas dokumenti, koda kalkulators, finanšu pārskaitījumus viņš neveica, kā arī viņš nezina, kas kārtoja uzņēmuma grāmatvedību un iesniedza atskaites. /pers. F/ apstiprināja, ka SIA „GRASIS AD" reālu saimniecisko darbību neveica, viņam nav zināmas SIA „GRASIS AD" darījumu partneres SIA „I Cena" un SIA „VITRON".

13. Izvērtējot /pers. F/ liecības (*lietas 2.sējuma 37.lapa*), tiesa nekonstatēja pamatu apšaubīt to ticamību. Tiesa atzina, ka šīs liecības ir konkrētas un skaidras, bez savstarpējām pretrunām, tiesa arī nekonstatēja pretrunas ar citiem lietas materiāliem. Ņemot vērā /pers. F/ liecības, tiesa nekonstatēja SIA „GRASIS AD" likumīgā pārstāvja gribu veikt darījumus vai pilnvarot kādu citu personu šo darījumu veikšanai. Līdz ar to tiesa apšaubīja darījumu faktisko esību.

14. Tiesa piekrita Dienestam, ka SIA „GRASIS AD" vārdā tika nelikumīgi noformēti faktiskajiem apstākļiem neatbilstoši dokumenti.

Ņemot vērā Augstākās tiesas 2010.gada 5.jūlija sprieduma Nr.SKA-343/2010 8.punktā un 2011.gada 7.oktobra sprieduma lietā Nr.SKA-295 9.punktā secināto, apstākļos, kad Dienesta iegūtā informācija liecina, ka tiešais darījumu partneris pats nevarēja piegādāt preci darbaspēka resursu un materiāltehniskās bāzes nodrošinājuma neesības dēļ, lai noskaidrotu un novērtētu darījumu faktiskos apstākļus jeb to, vai pieteicējas tiešais darījumu partneris tik tiešām ir piegādājis preci pieteicējai, ir pieļaujami pārbaudīt arī tālākos sadarbības partnerus kopainas iegūšanai.

Līdz ar to tiesa pieteicējas iebildumus šajā daļā atzina par nepamatotiem.

15. Vērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā, tiesa atzina, ka nav konstatējama SIA „VITRON" reāla saimnieciskā darbība uz darījumu ar pieteicēju noslēgšanas brīdi. Dienests audita laikā par SIA „VITRON" noskaidrojis, ka šī sabiedrība kā saimnieciskās pamatdarbības veidus deklarēja mazumtirdzniecību pa pastu vai interneta veikalos, plaša sortimenta preču vairumtirdzniecības starpnieku darbību un nespecializēto vairumtirdzniecību. 2013.gada 11.jūlijā pieņemts lēmums par šīs sabiedrības izslēgšanu no Dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistra un saimnieciskās darbības apturēšanu. Sabiedrība nav sastopama juridiskajā

adresē Krišjāņa Valdemāra 118, Rīgā un struktūrvienībā „NOLIKTAVAS TELPA" Ilzenes ielā 2, Rīgā. Saskaņā ar AS „Ceļu satiksmes drošības direkcija" datiem SIA „VITRON" īpašumā vai turējumā strīdus darījumu laikā nebija reģistrēti transportlīdzekļi, līdz ar to sabiedrībai nebija transportlīdzekļu saimnieciskās darbības organizēšanai. Sabiedrība nav iesniegusi 2013.gada pārskatu, līdz ar to nav deklarējusi pamatlīdzekļus un apgrozāmos līdzekļus, netieši apliecinot, ka norādītajā taksācijas periodā saimniecisko darbību neveica un tās rīcībā nebija materiāltehnisko resursu. Dienestam iesniegtajos ziņojumos par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem, iedzīvotāju ienākuma nodokli un uzņēmējdarbības riska valsts nodevu SIA „VITRON" 2013.gada janvārī deklarēja trīs darba ņēmējus, 2013.gada februārī, martā – četrus darba ņēmējus, norādot aprēķināto darba algu līdz 300 latiem.

Tiesa atzina par pamatotu Dienesta secinājumu, ka, vērtējot iepriekš minētos apstākļus kopsakarā, secināms, ka SIA „VITRON" nav sasniedzama juridiskajā un struktūrvienības adresē, sabiedrības rīcībā nebija materiāltehnisko resursu strīdus darījumu nodrošināšanai, kā arī sabiedrība izslēgta no Dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistra un tai apturēta saimnieciskā darbība, tādēļ ir apstrīdama SIA „VITRON" uzticamība, kas nozīmē, ka uzņēmums neveic saimniecisko darbību un tāpēc pēc būtības ir uzskatāms par fiktīvu. Tiesa atzina, ka Dienests, vērtējot SIA „VITRON" spēju veikt saimniecisko darbību, ir balstījies uz pierādījumiem, vērtējot tos kopsakarā, līdz ar to pieteicējas iebildumi šajā daļā nav pamatoti.

16. Izvērtējot lietā noskaidroto apstākļu un iegūto pierādījumu kopumu, tiesai neradās šaubas par to, ka pieteicēja nevarēja nezināt, ka tā iesaistās darījumos, kuru mērķis ir nepamatota fiskālu priekšrocību gūšana.

Kā atzinusi Eiropas Savienības Tiesa, tas, vai darījumu galvenais mērķis ir vienīgi fiskālu priekšrocību iegūšana, izriet no attiecīgo darījumu satura un īstās nozīmes. Vērtējot darījumu, tiesa var ņemt vērā šo darījumu pilnībā mākslīgo raksturu, kā arī juridisku, ekonomisku un/vai personisku saistību starp uzņēmējiem, kuri ir iesaistīti nodokļu samazināšanas plānā (*sk. Eiropas Savienības Tiesas 2006.gada 21.februāra sprieduma lietā C-255/02 Halifax 81.punktu*).

Tiesa uzskatīja, ka lietā noskaidroto apstākļu kopums liecina par pārbaudāmo darījumu mākslīgo raksturu. Pirmkārt, par minēto liecina starp pieteicēju un SIA „VITRON" noslēgtā 2013.gada 7.janvāra preču piegādes līguma saturs. Proti, saskaņā ar minētā līguma 1.1. un 1.2.apakšpunktu SIA „VITRON" apņemas piegādāt un pārdot pieteicējai, bet pieteicēja apņemas pasūtīt un nopirkt no SIA „VITRON" preces, kuras piedāvā SIA „VITRON" saskaņā ar tās izstrādātu piedāvājumu. Katrs atsevišķs preču sūtījums tiek izdarīts, vadoties pēc pieteicējas veiktā pasūtījuma, un tiek noformēts ar SIA „VITRON" izrakstītu preču pavadzīmi. No līguma 2.2.apakšpunkta izriet, ka preču piegādi no SIA „VITRON" noliktavas līdz SIA „DSN Latvija" noliktavai Dārzciema ielā 60B, Rīgā veic SIA „VITRON" par saviem līdzekļiem, izmantojot savu transportu vai piesaistot trešo personu transportu.

Tiesa, izvērtējot minēto līgumu, atzina, ka līguma priekšmets nav identificējams, preču pasūtījumu apstiprinošu dokumentu pieteicējas rīcībā nav. Vienīgie dokumenti, kuros parādās informācija par precēm un to cenām, ir rēķini. Tādējādi no līguma nav iespējams gūt skaidru priekšstatu par līguma priekšmetu, darījumu norisi un to apstākļiem, proti, nav skaidrs, kāda konkrēta prece un kādos apjomos tiks piegādāta. Tiesas ieskatā līguma saturs norāda par formālu līguma noslēgšanas mērķi, jo no tā nav iespējams identificēt pārdēvēja pārstāvi, pircēja pārstāvja uzvārds norādīts nekorekti, līgumā norādīta tikai vispārēja satura informācija. Tiesa piekrita Dienesta viedoklim, ka ir apšaubāms, ka uzņēmējs, kurš veic darījumus normālas komercprakses ietvaros, parakstītu līgumu, kura noformēšanā pieļautās kļūdas liedz identificēt darījuma puses. Tiesa nepiekrita pieteicējai, ka kļūda, kas ieviesusies 2013.gada 7.janvāra līgumā attiecībā uz SIA „VITRON" amatpersonas un pieteicējas amatpersonas uzvārdu (2013.gada 7.janvāra preču piegādes līgumā norādīts, ka SIA „VITRON" pārstāv D.Černovs, taču saskaņā ar Uzņēmuma reģistra un Dienesta datiem SIA „VITRON" nav bijis ne darbinieks, ne amatpersona vārdā /pers. G/), ir uzskatāma par maznozīmīgu pārrakstīšanās kļūdu, jo atskaitījuma tiesību pamatošanai iesniegtais dokuments – līgums, liedz identificēt personu, kura to slēgusi SIA „VITRON" vārdā.

Tiesa neapšauba pieteicējas tiesības vienoties par līguma detaļām mutvārdos vai konkludenti, tomēr ir jānošķir privātās (civiltiesiskās) darījuma dalībnieku attiecības no publiskajām, proti, pieteicējas pienākumiem pret valsti. Šajā gadījumā iestādei un tiesai nav jāvērtē noslēgtie darījumi no privāttiesību viedokļa, tā kā šādu darījumu pamatā ir privātpersonu savstarpēja vienošanās un valsts nevar iejaukties to kontrolē no tāda aspekta, vai šie privāttiesiska darījuma dalībnieki savstarpēji ir apmierināti ar līguma noteikumu izpildi. Brīdī, kad privātpersona šādu darījumu piedāvā iestādei (valstij) kā pamatu publisku tiesību izmantošanai (tiesību atskaitīt priekšnodokli izmantošanai), iestādei ir tiesības (un pienākums) pārbaudīt, vai publisko tiesību jomā noteiktajā tiesiskajā regulējumā (likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkts) noteiktie nosacījumi ir izpildīti (*sk. Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 8.jūnija sprieduma lietā Nr.A42722708 16.punktu*).

Otrkārt, saskaņā ar 2013.gada 7.janvāra līguma 2.3.apakšpunktu SIA „VITRON" ir pienākums par saviem līdzekļiem piegādāt preci līdz pieteicējas noliktavai. Savukārt, kā tas ir apstiprinājies ar lietā esošiem dokumentiem, par preču piegādi pieteicējai faktiski maksāja Igaunijas uzņēmums OU „DSN Trading". Minētais ir skaidri norādīts SIA „TRANZĪTA TERMINĀLS" vēstulē Dienestam. Līdz ar to ir apšaubāmi, ka pieteicējai bija objektīvi nepieciešams izmantot starpnieka pakalpojumus, lai iegādātos preces no sava sadarbības partnera. To, ka SIA „VITRON" darījumu ķēdē ir nevajadzīgs starpnieks, apstiprina arī Igaunijas uzņēmuma OU „DSN

Trading" amatpersona /pers. C/ (2013.gada janvārī-martā) 2013.gada 14.maija Dienesta Finanšu policijas pārvaldei sniegtajās liecībās (*lietas 1.sējuma 248.lapa*). Proti, no /pers. C/ liecībām izriet, ka SIA „DSN Latvija" amatpersona organizēja darījumus ar Igaunijas uzņēmumu OU „DSN Trading". Kā minēts iepriekš, administratīvajā procesā var būt pieļaujama kriminālprocesa ietvaros iegūto pierādījumu pārbaude un vērtēšana. Tiesa, izvērtējot /pers. C/ liecības, atzina, ka liecības ir konkrētas un skaidras, bez savstarpējām pretrunām, tiesa arī nekonstatēja pretrunas ar citiem lietas materiāliem. Tāpat nav konstatējami faktori, kas varētu ietekmēt liecību patiesumu, līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt /pers. C/ liecību ticamību, turklāt /pers. C/ atbilstoši Krimināllikuma 300.pantam ir brīdināts par krimināltatbildību par apzināti nepatiesu ziņu sniegšanu. Tiesa atzina, ka /pers. C/ kriminālprocesa ietvaros sniegtā liecība ir pieļaujams pierādījums lietā.

17. Tiesa atzina, ka /pers. C/ liecība kriminālprocesa ietvaros ir pietiekams pierādījums, viņa nopratināšana izskatāmajā lietā nav nepieciešama.

18. Treškārt, tiesa ņēma vērā arī saistību starp pieteicēju un Igaunijas uzņēmumu OU „DSN Trading", proti, SIA „DSN Latvija" un Igaunijas uzņēmuma OU „DSN Trading" amatpersonas bija pazīstamas un sadarbojās jau iepriekš, par ko liecina 2010.gada 1.augusta aizdevuma līgums Nr.ED 3.22.-15/51 un tā pielikums (*lietas 1.sējuma* 169. un *170.lapa*), kurā norādīts, ka OU „DSN Trading" palielina SIA „DSN Latvija" aizdevuma summu par 2 000 000 *euro*. Tāpat no Igaunijas Uzņēmumu reģistra publiski pieejamās informācijas (*sk. https://ariregister.rik.ee*; *aplūkots 2016.gada 2.maijā*), kā arī Latvijas Republikas Iedzīvotāju reģistrā pieejamās informācijas konstatējams, ka Igaunijas uzņēmuma OU „DSN Trading" valdes locekle ir pieteicējas valdes locekļa laulātā. Turklāt OU „DSN Trading" un pieteicējai ir viena kopīga mājas lapa *www.akvapluss.lv*. Vērtējot pieteicējas amatpersonu personisku saistību kopsakarā ar lietā noskaidrotajiem apstākļiem, tostarp, /pers. C/ liecībām, tiesai nebija šaubas par to, ka pieteicēja ne tikai zināja, bet pati piedalījās darījumu organizēšanā tā, lai preču piegāde notiktu, izmantojot SIA „VITRON" rekvizītus.

Ceturkārt, kā izriet no pieteikuma un pieteicējas blakus sūdzībā apgabaltiesai norādītā, pieteicēja bija informēta par to, ka SIA „VITRON" preces ir iegādātas no Igaunijas uzņēmuma OU „DSN Trading". Minētais apliecina, ka pieteicēja apzināti ir iesaistījusies darījumu ķēdē, kas vērsta uz priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību ļaunprātīgu izmantošanu. Tiesai nelikās ticami, ka SIA „VITRON" kā starpnieks ir piedāvājis pieteicējai izdevīgu cenu par precēm, ko pieteicēja bez starpniekiem pati varēja iegādāties no Igaunijas uzņēmuma OU „DSN Trading", zinot, ka piegādes notiek tieši no minētā Igaunijas komersanta, ar kuru gan pašai pieteicējai, gan tās valdes loceklim ir nepārprotama saistība.

Piektkārt, vērtējot pieteicējas informētību par iesaistīšanos ļaunprātīgajos darījumos, tiesa ņēma vērā arī pieteicējas vispārīgos paskaidrojumus, no kuriem nav gūstams vispusīgs un pilnīgs priekšstats par to, kā norisinājās strīdus darījumi. Proti, pieteikumā darījumu faktiskie apstākļi netiek atklāti. Pieteicēja atreferē Dienesta secinājumus un citē tiesu praksi, tomēr par darījuma faktiskajiem norises apstākļiem skaidrojumu nesniedz. Lietas materiālos nav atrodami kādi citi pieteicējas amatpersonu paskaidrojumi, no kuriem būtu iespējams pārliecināties par darījuma faktiskajiem apstākļiem. Izvērtējot pieteicējas valdes priekšsēdētāja /pers. D/ 2014.gada 30.jūnija paskaidrojumā (*lietas 1.sējuma 187.lapa*) norādīto, tiesa atzina, ka šis paskaidrojums vērtējams kā nekonkrēts un vispārīgs, tas satur vien atsauces uz darījumu dokumentos norādīto informāciju un no šī paskaidrojuma nav iespējams pārliecināties par darījumu faktisko norisi. Paskaidrojumā nav norādīts, kādā veidā tika saņemta informācija par preču piedāvājumiem no SIA „VITRON", kā iegūta informācija par preces sortimentu, tās kvalitāti, ražotāju un cenu, par darījumu partneru uzticamību. Līdz ar to tiesa secināja, ka /pers. D/ paskaidrojums neapstiprina darījumu faktisko esību.

Pārsūdzētā lēmuma 21.lappusē norādīts, ka dokumenti par preču iegādi no SIA „VITRON" noformēti ar mērķi gūt fiskālas priekšrocības atskaitāmā priekšnodokļa veidā. Proti, pieteicēja, noformējot faktiski nenotikušus darījumus ar SIA „VITRON", radīja sev tiesības atskaitīt priekšnodokli par tiem. Ja pieteicēja būtu preces iegādājusies tieši no OU „DSN Trading", tad pieteicējai šādu tiesību nebūtu. Līdz ar to nav pamatots pieteicējas norādītais, ka Dienests pārsūdzētajā lēmumā nav norādījis, kādas tieši fiskālas priekšrocības pieteicēja ir ieguvusi.

Saistībā ar pieteicējas norādi, ka Dienests nav ieguvis pierādījumus, kas apstiprinātu pieteicējas iesaistīšanos nodokļu samazināšanās plānā vai to, ka pieteicējai vajadzēja zināt par krāpnieciskiem darījumiem, norādāms, ka, lai arī Dienests nav ieguvis tiešus minēto apstākli apstiprinošus pierādījumus, tomēr šāds secinājums izriet no visu lietā iegūto netiešo pierādījumu kopuma. Kā atzīts administratīvo tiesu praksē, arī ar netiešajiem pierādījumiem ir pieļaujami pamatot secinājumu par to, ka nodokļu maksātājs bija iesaistījies nodokļa izkrāpšanā (*sk. Augstākās tiesas 2014.gada 10.janvāra rīcības sēdes lēmuma Nr.SKA-105/2014 5.punktu*).

Rezumējot iepriekš norādīto, tiesai nebija šaubas par pieteicējas informētību par iesaistīšanos nepamatotā nodokļa samazināšanas plānā.

Katrs no minētajiem darījumu faktiskās neesības pierādījumiem atsevišķi var būt apstrīdams no nodokļu maksātāja viedokļa, bet, izvērtējot situāciju kopumā, gandrīz neiespējama ir visu šo apstākļu nejauša sakritība (*sk. Augstākās tiesas 2012.gada 31.augusta sprieduma Nr.SKA-250 6.punktu*).

Tiesa atzina, ka Dienests pamatoti liedza pieteicējai tiesības uz priekšnodokļa atskaitījumiem darījumos ar SIA „VITRON", pamatoti papildu nomaksai budžetā aprēķinot pievienotās vērtības nodokli 20 50 264,91 *euro*.

19. Kā izriet no 2013.gada 7.janvāra līguma, preču efektīvas pārdošanas atbalstīšanai un pārdoto preču apjoma

palielināšanai SIA „VITRON" apņēmās maksāt SIA „DSN Latvija" tirdzniecības veicināšanas maksājumus (bonusus) katru ceturksni līdz 20.maijam, 20.augustam, 20.novembrim un 20.janvārim: 1) 4000 *euro*, ja piegādāto preču vērtības summa ceturksnī sasniedz 50 000 *euro*; 2) 9000 *euro*, ja piegādāto preču vērtības summa ceturksnī sasniedz 100 000 *euro*; 3) 14 000 *euro*, ja piegādāto preču vērtības summa ceturksnī sasniedz 150 000 *euro*; 4) 19 000 *euro*, ja piegādāto preču vērtības summa ceturksnī sasniedz 200 000 *euro*.

Ievērojot, ka Dienests pamatoti apstrīdēja SIA „VITRON" spēju piegādāt preci pieteicējai, nav pamata atzīt SIA „VITRON" bonusus pieteicējai. Kā pamatoti norādīja Dienests, 2013.gada 10.maija kredītrēķinam Nr.RDSN1312/GR (*lietas 1.sējuma 176.lapa)* nav pievienoti dokumenti, piemēram, pieņemšanas-nodošanas akts u.c., kas liedz trešajai personai konstatēt bonusa veidošanos, tāpat SIA „VITRON" pievienotās vērtības nodokļa deklarācijas no 2013.gada aprīļa neiesniedz, kas norāda uz sabiedrības saimnieciskas darbības neveikšanu, tātad SIA „VITRON" nav atzinusi arī SIA „DSN Latvija" apgrozījuma bonusa veidošanos. Līdz ar to Dienests pamatoti samazināja pieteicējai 2013.gada maija pievienotās vērtības nodokļa deklarācijā realizācijā uzrādīto darījumu vērtību par deklarēto darījumu ar SIA „VITRON" vērtību 13 353,28 latiem (19 000 *euro*) un samazināja aprēķināto pievienotās vērtības nodokli par 2804,19 latiem (3990 *euro*).

20. Pieteicējai papildus nomaksai budžetā noteikts arī uzņēmumu ienākuma nodoklis 32 819,95 *euro*. Korekcijas uzņēmumu ienākuma nodoklī veiktas saskaņā ar Gada pārskatu likuma 4.panta trešo daļu, 21. un 22.pantu, likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 4.panta pirmo daļu, 22.panta otro daļu un 26.panta pirmo daļu, sakarā ar to, ka Dienests nav atzinis pieteicējas darījumus ar SIA „VITRON". Minētās korekcijas veiktas sakarā ar to, ka Dienests apstrīdēja pieteicējas darījumus SIA „VITRON". Tā rezultātā Dienests attiecīgi samazināja pieteicējas 2013.gada ražošanas izmaksas, pamatojoties uz Gada pārskatu likuma un likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" normām.

Tiesa konstatēja, ka lai atbilstoši Gada pārskatu likuma 22.panta pirmajā daļā un likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 4.panta pirmajā daļā noteiktajam darījumu vērtību varētu iekļaut uzņēmuma ražošanas izmaksās, nepieciešams konstatēt, ka šie darījumi ir faktiski notikuši.

Atbilstoši Administratīvo tiesu judikatūrā atzītajam arī uz uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķinu, nosakot saimnieciskās darbības izmaksās iekļaujamos izdevumus, ir attiecināma tāda pati pieeja, kāda attīstīta Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā. Proti, ja ir pamats apšaubīt, vai pieteicēja darījumu partneris varēja izpildīt konkrēto darījumu, ir jānoskaidro, vai pieteicējs ir iesaistījies krāpšanā ar nodokļiem (*sk. Augstākās tiesas 2013.gada 12.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-21/2013 19.punktu*).

Tā kā tiesa atzina par pamatotu Dienesta secinājumu, ka pieteicēja strīdus preces un pakalpojumus nav saņēmusi no SIA „VITRON" un pieteicēja zināja par to, kādos darījumos tā iesaistās, tiesa atzina, ka Dienests, pamatojoties uz iepriekš norādītajām tiesību normām pamatoti un tiesiski veica attiecīgās korekcijas pieteicējas uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķinā.

21. Dienests pieteicējai aprēķināja arī pievienotās vērtības nodokļa soda naudu 15 079,48 *euro*, nokavējuma naudu 14 918,74 *euro* un uzņēmumu ienākuma nodokļa nokavējuma naudu 2740,45 *euro*. Tiesa, pamatojoties uz Dienesta piemēroto likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 35.panta pirmo un piekto daļu, likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 26.panta pirmo daļu un likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otro daļu, 32.panta pirmo, ceturto un piekto daļu, atzina, ka pieteicējai tiesiski ir aprēķināta nokavējuma nauda un soda nauda. Tiesa soda naudas apmēru atzina par atbilstošu pieteicējas izdarītajam pārkāpumam, un apstākļus, kuru dēļ pieteicēja būtu atbrīvojama no soda naudas samaksas, nekonstatēja.

22. Pieteicēja norādīja, ka Dienests izskatāmajā gadījumā nav ievērojis likuma „Par nodokļiem un nodevām" 37.pantā noteikto apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanas termiņu. Par to lietā strīda nav.

Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 37.panta ceturto daļu Dienests izskata iesniegumu un pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Dienesta ģenerāldirektors to var pagarināt uz laiku, ne ilgāku par četriem mēnešiem no apstrīdēšanas iesnieguma saņemšanas dienas.

Taču attiecībā uz Dienesta ģenerāldirektora lēmuma izdošanas termiņu Augstākā tiesa ir norādījusi, ka augstākas iestādes lēmuma (administratīvais akts tā galīgajā noformējumā) izdošana nav procesuālā darbība Administratīvā procesa likuma 49.panta izpratnē. Procesuālās darbības ir tādas, kas ir vērstas uz galīgā procesa rezultāta sasniegšanu, bet nevis pats rezultāts, šajā gadījumā, administratīvais akts. Gadījumā, ja augstāka iestāde savlaicīgi neizdod administratīvo aktu, pieteicējai saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 188.panta piekto daļu ir tiesības, arī nesagaidot augstākas iestādes lēmumu, vērsties tiesā par administratīvā akta atcelšanu (par galīgo uzskatot to redakciju, kādu persona pēdējo ir saņēmusi), turklāt tādā gadījumā ir pieļauts ilgāks pārsūdzības termiņš. Lai arī iestādei noteiktā termiņa neievērošana ir procesuāls pārkāpums, procesuālais pārkāpums jāvērtē atkarībā no tā ietekmes uz galīgo lēmumu (*sk. Augstākās tiesas 2007.gada 12.aprīļa sprieduma Nr.SKA-125/2007 23.5.punktu*).

Tiesa piekrita, ka Dienests, pieņemot pārsūdzēto lēmumu ar nokavējumu, ir pieļāvis procesuālu pārkāpumu. Tiesa nekonstatēja, ka minētais procesuālais pārkāpums būtu ietekmējis pārsūdzētā lēmuma saturu. No Administratīvā procesa likuma 188.panta piektās daļas var secināt, ka termiņa nokavējuma sekas nevis ietekmē lietas iznākumu, bet ietekmē pārsūdzības termiņu un kārtību. Tāpēc minētais procesuālais pārkāpums nav būtisks un pārsūdzētais lēmums nav atzīstams par prettiesisku.

5. Par Administratīvās rajona tiesas 2016.gada 11.maija spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, kurā papildus pieteikumā minētajam norādīts turpmāk minētais.

1. Nav nozīmes vērtēt SIA „VITRON" pieejamos resursus, ievērojot to, ka šī komercsabiedrība veica starpniecības pakalpojumus, iegādājoties piegādājamās preces no citas komercsabiedrības. SIA „VITRON" bija darbaspēka resursi, to atzīst arī tiesa. Tāpat nav nozīmes apstāklim, ka SIA „VITRON" izslēgta no PVN maksātāju reģistra un apturēta tās saimnieciskā darbība, nav ticis iesniegts gada pārskats, jo tas notika pēc darījumu ar pieteicēju noslēgšanas un izpildes. Tādēļ šādas ziņas, kas neattiecas uz auditējamo periodu, nav attiecināmas uz lietu un nav izmantojamas kā pierādījumi. Šādus apstākļus pieteicēja nevarēja paredzēt un pieteicējai tie nebija jāparedz. Pieejamība juridiskajā adresē nenozīmē iespēju sastapt jebkurā laikā kādu no komercsabiedrības pārstāvjiem, bet tikai to, ka šajā adresē komercsabiedrības valde saņem korespondenci. Tādēļ nav nozīmes apstāklim, ka SIA „VITRON" pārstāvji nav sastapti juridiskās adreses apsekošanas laikā.
2. Lietā nav nozīmes tiesas apsvērumiem par 2013.gada 7.janvāra līguma priekšmetu un šajā līgumā pieļauto pārrakstīšanās kļūdu /pers. A/ uzvārdā. Par pārrakstīšanās kļūdu /pers. G/ uzvārdā puses nav cēlušas iebildumus un nav līgumu apstrīdējušas. Pārsūdzētajā lēmumā ir atzīts, ka no līguma ir saprotams, ka katrs preču pasūtījums tiek izdarīts uz atsevišķas vienošanās pamata. Šādu vienošanos tiesā nav iespējams iesniegt, jo tā notika mutvārdos. Konkrētu pasūtījumu un piegādi apstiprina katra konkrētā pavadzīme. Līgums noslēgts, ievērojot privātautonomijas un līgumslēgšanas brīvības principu un ņemot vērā abu pušu vēlmes un intereses. Līdz ar to nav pamata norādīt uz to, ka līgums nesatur pietiekami detalizētu informāciju, kas būtu saprotama trešajām personām. Līguma noteikumiem jābūt saprotamiem un nozīmīgiem līguma slēdzējiem.
3. Tiesa nepamatoti norāda, ka pieteicējas amatpersonas /pers. D/ paskaidrojums ir pārāk vispārīgs. Pieteicējas pārstāvis lūdza /pers. D/ izsaukt uz tiesas sēdi, taču tiesa šo lūgumu nepamatoti noraidīja.
4. Pretēji tiesas uzskatam /pers. A/ paskaidrojumos ir konstatējamas pretrunas. Tiesa nepamatoti par ticamāku uzskatīja viņa sākotnēji paskaidroto.
5. Tiesa norādīja, ka saskaņā ar 2013.gada 24.maija apsekošanas aktu SIA „VITRON" struktūrvienībā Ilzenes ielā 2, Rīgā, neveic saimniecisko darbību un nav tur sasniedzama. Tiesa nepamatoti neņēma vērā, ka šī apsekošana notika pēc auditējamā perioda, kad pieteicēja jau bija pārtraukusi sadarbību ar SIA „VITRON". Tiesas norādītie apsekošanas akti neapliecina to, kāda bija SIA „VITRON" spēja veikt saimniecisko darbību, slēgt un izpildīt ar pieteicēju noslēgtos Dienesta apšaubītos darījumus. Turklāt lietā ir pierādījumi tam, ka SIA „VITRON" noliktavas telpas Ilzenes ielā 2, Rīgā no SIA „DIALTEK" nomāja un nomas maksu maksāja tikai līdz 2013.gada 31.martam (*lietas 1.sējuma 215.lapa*).
6. Tiesa nepamatoti vērtēja SIA „DIALTEK", SIA „GRASIS AD", SIA „RSTS LATVIJA", SIA „AVEX" un SIA „Arfi Line" spēju piegādāt preces SIA „VITRON". Ir acīmredzami skaidrs, ka SIA „VITRON" pieteicējai piegādāto preci saņēma no Igaunijas uzņēmuma OU „DSN Trading". Pieteicēja nav atbildīga par to, ka saskaņā ar Dienesta vērtējumu minētās komercsabiedrības nevarēja piegādāt preces SIA „VITRON". Pieteicējai nebija jāpārliecinās par tās darījumu partneru tālāko darījumu partneru nodarbinātajiem darbiniekiem un piesaistītajiem apakšuzņēmējiem, PVN deklarāciju iesniegšanu un nodokļa maksātāja pienākumu izpildi. Šādas prasības normatīvie akti neparedz.

   Arī judikatūrā atzīts, ka darījumu neesība starp nākamajiem ķēdes dalībniekiem neļauj automātiski secināt, ka pieteicēja nav saņēmusi preces no tās tiešā darījumu partnera (*sk. Augstākās tiesas 2013.gada 24.maija spriedumu Nr.SKA-84/2013*). Tiesu praksē arī atzīts, ka darbaspēka resursu oficiāla neesība nenozīmē, ka darījumu partneris nevarēja sniegt pakalpojumus. Iespējamas situācijas, kad komercsabiedrība nodarbina darbiniekus bez darba līguma un tās darījumu partnerim šie apstākļi var nebūt zināmi (*sk. Augstākās tiesas 2011.gada 9.jūnija sprieduma Nr.SKA-338/2011 12.punktu*).
7. Pieteicējas darbinieki piegādāto preci pieņēma un to apliecināja paskaidrojumos. Nav saprotams, kā tiesa nonāca pie secinājuma, ka pieteicējas darbinieki neapstiprina preču saņemšanu tieši no SIA „VITRON".
8. Tiesa atzina, ka pārvadātāju sniegtā informācija apstiprina, ka attiecīgajos preču piegādes datumos ir veikts kravu pārvadājums, bet nav gūts apstiprinājums tam, ka krava tika pārvadāta tieši pēc SIA „VITRON" pasūtījuma. Tomēr lietā nav gūts apstiprinājums arī tam, ka piegāde nebūtu veikta pēc SIA „VITRON" pasūtījuma, proti, lietā nav minēto apstākli nedz apstiprinoši, nedz izslēdzoši pierādījumi. Šāda informācija pārvadātāju rīcībā nav saglabājusies.
9. Tiesa nepamatoti nepievienoja lietai pieteicējas 2016.gada 11.aprīlī tiesā iesniegtajiem paskaidrojumiem pievienotās fotogrāfijas. Tiesa arī nepamatoti nevērtēja minētajos paskaidrojumos norādītos argumentus. Salīdzinot fotogrāfijās redzamo ar pavadzīmēs norādīto informāciju, redzams, ka sakrīt tajos redzamie transportlīdzekļu reģistrācijas numuri, transportlīdzekļi atrodas pie SIA „VITRON" noliktavas, fotogrāfijas ir uzņemtas dažādās preču piegādes dienās, to apliecina fotogrāfijās redzamie atšķirīgie laika apstākļi. Fotogrāfijas sakārtotas atbilstoši preču piegādes datumiem. Fotogrāfijas iegūtas no /pers. A/. Pieteicējas rīcībā ir arī tieši pierādījumi par preču pārvadāšanu.
10. Tiesa nepamatoti norāda, ka pastāv saistība starp pieteicēju un OU „DSN Trading". Starpniecība preču piegādē nav aizliegta. Pat ja pieteicēja, OU „DSN Trading" un SIA „VITRON" varētu uzskatīt par saistītām personām, tikai tāpēc nevar ierobežot priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības. Tādā gadījumā Dienestam ir jāspēj norādīt, kāda tieši ir negodprātīgās darbības būtība un kādu fiskālu labumu iesaistītās personas ir guvušas.

Dienests nav spējis norādīt, kā tieši izpaudās pieteicējas ļaunprātība un kādu fiskālu labumu tādā gadījumā guva iesaistītās personas. Nav pamata liegt pieteicējai priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības tikai tādēļ, ka pieteicējas un OU „DSN Trading" amatpersonas ir pazīstamas.

Vērtējot darījumu norisi, nav nozīmes arī tam, ka atbilstoši sadarbības līguma 2.3.punktam par preču piegādi jāmaksā SIA „VITRON", bet faktiski to darīja OU „DSN TRADING". Pieteicējai nav zināms un nav jāatbild par to, kā tās darījumu partneris organizē un samaksā preču piegādes pieteicējai, vienojoties par to ar saviem tālākajiem darījumu partneriem. Minētais apstāklis nenorāda uz to, ka pieteicēja būtu ļaunprātīgi rīkojusies priekšnodokļa atskaitīšanas jomā. Ja ir atzīts, ka preces atbilstoši SIA „VITRON" un OU „DSN TRADING" darījumiem tika piegādātas SIA „VITRON" līdz noteiktai vietai, tas apstiprina preču piegādes un darījumu faktisko norisi. Savukārt tas, kura komercsabiedrība par to maksāja, ir otršķirīgs apstāklis.

Pieteicēja līgumu par preču piegādi ar SIA „VITRON", nevis ar OU „DSN TRADING" slēdza tāpēc, ka OU „DSN TRADING" atteicās vienoties par preču piegādi konkrētajā pieteicējai nepieciešamo preču grupā, norādot, ka pasūtītais preču apjoms ar pēcapmaksu ir pietiekami liels, un konkrēto preču pasūtījums nebūtu iespējams saskaņā ar tiem nomaksas noteikumiem, kas pastāvēja starp OU „DSN TRADING" un pieteicēju. Nevar piekrist uzskatam, ka darījumu faktiskā norise būtu jāapšauba tādēļ, ka pieteicējai ar SIA „VITRON" no komercdarbības viedokļa nav izdevīgi veikt darījumus. Dienestam un tiesai nav darījuma partnera vietā jāizvērtē darījuma potenciālais izdevīgums. To pienākums ir pārbaudīt pierādījumus par to, vai darījumi ir notikuši, nevis jāpieņem, ka darījumi nav notikuši tādēļ, ka sadarbības līgums nebija pietiekami izdevīgs kādai no pusēm.

Dienests nespēja savlaicīgi un korekti administrēt SIA „VITRON" darbību nodokļu nomaksas jomā, taču atbildību par to Dienesta un tiesas ieskatā jāuzņemas pieteicējai. Pieteicēja nevar atbildēt par to, ka SIA „VITRON" nav samaksājusi budžetā nodokli. No savas puses pieteicēja veica nepieciešamos nodokļu maksājumus un paļāvās uz tās darījumu partnera korektu rīcību.

11. Tiesa nepamatoti secināja, ka nav nepieciešams kā liecinieku nopratināt OU „DSN TRADING" amatpersonu /pers. C/. Pretēji tiesas uzskatam /pers. C/ liecība Finanšu policijas pārvaldei neatbilst preču pavadzīmēs un PVN deklarācijās norādītajam. Viņš paskaidroja, ka 2013.gada janvārī 5-6 reizes ir devies uz Pērnavu sakarā ar preču piegādi pieteicējai, taču atbilstoši pieteicējas PVN deklarācijām par 2013.gada janvāri šajā laikā OU „DSN Trading" pieteicējai veica 25, nevis 5-6 preču piegādes. Savukārt SIA „VITRON" šajā laika periodā preces tika piegādātas 3 reizes. Tātad tiesa piešķīra ticamību liecībai, kas nesaskan ar pārējiem pierādījumiem.
12. Tiesa nepamatoti secināja, ka pieteicēja guva fiskālas priekšrocības, jo gadījumā, ja pieteicēja preces būtu iegādājusies no OU „DSN TRADING", tad pieteicējai šādu tiesību nebūtu. Pieteicēja samaksāja SIA „VITRON" pievienotās vērtības nodokli par precēm un vēlāk, saņemot pievienotās vērtības nodokli no preču gala patērētājiem, pieteicēja to iemaksāja valsts budžetā. SIA „VITRON" jāatbild par tālāko rīcību ar nodokli, ko tā saņēma no pieteicējas.
13. Nav saprotams, kāpēc tiesa norāda, ka pieteicējas paskaidrojumi par darījumu norisi ir pārāk vispārīgi. Nav saprotams, kādu papildu informāciju un pierādījumus pieteicēja nav iesniegusi.
14. Tiesa atzina, ka secinājums par to, ka darījumi starp pieteicēju un SIA „VITRON" nav notikuši, izdarīts uz netiešu pierādījumu kopuma pamata. Tādējādi tiesa faktiski atzina, ka nav gūti pierādījumi par to, ka pieteicējas un SIA „VITRON" darījumi nav notikuši. Gadījumā, ja pieteicējs pārsūdz administratīvo aktu, kas balstīts uz netiešiem pierādījumiem, tiesai ar sevišķu rūpību jāizvērtē pieteicēja pretargumentus, nevis automātiski jāpiekrīt iestādes viedoklim. Atbilstoši privātpersonas tiesību aizsardzības principam šaubas jāvērtē par labu pieteicējam, bet tiesa tā nerīkojās. Tiesai nav pienākuma atrunāt visus lietas dalībnieka argumentus, tomēr tiesai ir pienākums vērtēt tos argumentus, par ko lietas dalībniekiem ir atšķirīgi uzskati un kam ir nozīme taisnīgā lietas izspriešanā.
15. Rakstveidā, nevis mutvārdos iegūti personu paskaidrojumi nav pieļaujami pierādījumi tiesas procesā, līdz ar to tie ir izslēdzami no pierādījumiem. Administratīvā procesa likuma 145.panta ceturtā daļa neaizliedz iepazīties ar lietas materiāliem, kuri satur ierobežotas pieejamības informāciju, bet gan nosaka ierobežojumu iepazīties ar to noteiktā kārtībā un formā. Arī pieteicējas pārstāvim jābūt iespējai uzdot jautājumu iesaistītajām personām, tāpēc kā lieciniekus ir jānopratina /pers. A/, /pers. C/, /pers. B/ un /pers. D/.
16. Izskatot konkrēto pieteikumu, tiesai ir jāvērtē tikai pārsūdzētajā lēmumā ietvertais pamatojums, tiesas kompetencē neietilpst vērtēšanas robežu paplašināšana.

6. Dienests paskaidrojumā apelācijas sūdzību uzskata par nepamatotu un norāda turpmāk minēto.
   1. Tiesa izvērtēja ne tikai pieteicējas iesniegto attaisnojuma dokumentu juridisko formu, bet arī to ekonomisko saturu un būtību kopsakarā ar citiem lietā esošiem pierādījumiem, tiesas secinājumi ir pamatoti.
   2. Pieteicēja nepamatoti norāda, ka tās pārstāvis tiesas sēdē lūdza uz tiesu izsaukt /pers. D/, no tiesas sēdes protokola tas nav konstatējams.
   3. Tiesa pamatoti noraidīja pieteicējas lūgumu par liecinieku /pers. A/, /pers. C/, /pers. B/ un /pers. D/ nopratināšanu, jo lietā esošie pierādījumi bija pietiekami.
   4. Tiesas konstatētie fakti, ka preču piegādi veica trešās personas, bet par šo pakalpojumu maksāja uzņēmums OU „DSN Trading", kas neatbilst 2013.gada 7.janvāra līguma 2.3.apakšpunktā norādītajam, kopsakarā ar /pers. C/ liecībām Finanšu policijas pārvaldē liek apšaubīt to, ka pieteicējai bija objektīvi nepieciešams izmantot

starpnieka pakalpojumus, lai iegādātos preces. Šie fakti netieši pierāda, ka preču piegāde notika bez SIA „VITRON" piedalīšanās.

5. Tiesa pamatoti secināja, ka pieteicēja nevarēja nezināt, ka tā iesaistās darījumos, kuru mērķis ir nepamatotu fiskālu priekšrocību gūšana. Tiesa pamatoti secināja, ka arī ar netiešajiem pierādījumiem iespējams pamatot secinājumu par to, ka nodokļu maksātājs ir piedalījies nodokļu izkrāpšanā. Tiesa pareizi izvērtēja arī, kādas fiskālās priekšrocības pieteicēja guva, noformējot konkrētos darījumus.

7. Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvji uzturēja apelācijas sūdzību un lūdza pieteikumu apmierināt, bet Dienesta pārstāve apelācijas sūdzību neatzina un lūdza pieteikumu noraidīt. Tiesas sēdē tika nopratināti liecinieki /pers. D/, /pers. B/ un /pers. C/. /pers. A/ tiesas sēdē atteicās no pienākuma liecināt, jo viņš ir atzīts par aizdomās turēto kriminālprocesā Nr.15830009013 un izskatāmajā lietā sniegtās liecības var vērsties pret viņu minētajā kriminālprocesā.

Motīvu daļa

8. Noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa secina, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

9. Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pareizi konstatēja lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas sprieduma daļā (*sk. šā sprieduma 4.punktu, bet izņemot 4.6, 4.9., 4.13, 4.15 un 4.17.punktu*) ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai šajā daļā un Administratīvā procesa likuma 251.panta piektajā daļā norādītos apsvērumus atkārtoti nenorāda.

1. Administratīvā apgabaltiesa kā liecinieku nopratināja /pers. C/, kurš liecināja, ka viņam 2013.gadā piederēja Igaunijas uzņēmums OU „DSN Trading", kurš sadarbojās ar pieteicēju. /pers. C/ pieteicējas amatpersonu /pers. D/ pazīst jau aptuveni 20 gadus. OU „DSN Trading" pieteicējai pārdeva preces, bet kopš 2012.gada beigām pieteicējai bija finansiālas problēmas, samaksu par precēm tā veica ar kavēšanos. Tad uzradās SIA „VITRON", ko pārstāvēja /pers. A/, viņš piedāvāja no /pers. C/ uzņēmuma pirkt preces. /pers. C/ uzņēmums ar transporta pakalpojumu sniedzēja transportu un šoferi preces piegādāja no Pērnavas uz Ilzenes ielu 2, Rīgā, /pers. C/ brauca šoferim līdz un personīgi piedalījās preču nodošanā, /pers. A/ preces pieņēma un fotografēja. Tikai pēc pirmā brauciena /pers. C/ uzzināja, ka /pers. A/ uzņēmums preces pārdod tālāk pieteicējai. Aptuveni 2013.gada beigās /pers. C/ sākās veselības problēmas, viņš /pers. D/ piedāvāja uzņēmumu OU „DSN Trading" nopirkt un uzņēmums tika pārreģistrēts.

Administratīvā apgabaltiesa kā liecinieku nopratināja pieteicējas darbinieku /pers. B/, kurš pieteicējas darījumus ar SIA „VITRON" konkrēti neatcerējās. Aplūkojis pieteicējas un SIA „VITRON" pavadzīmes (*lietas 1.sējuma 172.lapa un turpmākās lapas*), /pers. B/ konkrēto darījumu norisi apstiprināja un paskaidroja, ka parasti preču piegādātāji preci atved kopā ar piegādātāja pārstāvja parakstītu pavadzīmi un /pers. B/ šo pavadzīmi paraksta, kad prece ir saņemta. Administratīvā apgabaltiesa kā liecinieku nopratināja arī pieteicējas darbinieku /pers. D/, kurš liecināja, ka par pieteicējas un SIA „VITRON" 2013.gada darījumiem neatceras, par SIA „VITRON" ir dzirdējis, bet sīkāk neko nevar paskaidrot.

Izvērtējusi /pers. C/ liecību kopsakarā ar pārējiem lietā esošiem pierādījumiem, Administratīvā apgabaltiesa šo liecību neuzskata par ticamu. Minētā liecība nesakrīt ar /pers. C/ Finanšu policijas pārvaldei 2013.gada 14.maijā paskaidroto, no kā neizriet, ka /pers. C/ 2013.gadā OU „DSN Trading" vārdā būtu ar /pers. A/ vienojies par preču pārdošanu SIA „VITRON", /pers. C/ liecība tiesā nesakrīt arī ar /pers. A/ Finanšu policijas pārvaldē liecināto, ka viņš ar uzņēmējdarbību SIA „VITRON" vārdā nenodarbojās. Apgabaltiesa /pers. C/ sākotnēji Finanšu policijas pārvaldē liecināto uzskata par ticamāku, jo sākotnējais paskaidrojums sniegts neilgu laiku pēc darījumu noformēšanas un tiesā /pers. C/ nespēja loģiski izskaidrot, kāpēc viņa liecība tiesā atšķiras no sākotnēji paskaidrotā. /pers. C/ paskaidroja, ka liecību Finanšu policijas pārvaldē viņš sniedza, kad bija noguris, taču apgabaltiesas ieskatā šāds skaidrojums būtiskās liecību atšķirības neizskaidro. Ja /pers. C/ būtu noguris, viņš nevarētu detalizēti aprakstīt savu iesaisti preču pārvadāšanā no Igaunijas uz Latviju saskaņā ar pieteicējas pārstāvja Andreja norādījumiem.

Pieteicēja norāda, ka /pers. C/ liecība Finanšu policijas pārvaldei attiecībā uz preču piegāžu skaitu neatbilst preču pavadzīmēs un PVN deklarācijās norādītajam, tāpēc šī liecība nav ticama. Apgabaltiesa konstatē, ka no /pers. C/ paskaidrotā Finanšu policijas pārvaldei izriet, ka viņš preču transportēšanā no Igaunijas uz Latviju piedalījās pēc pieteicējas pārstāvja Andreja lūguma, pēc Andreja norādījumiem viņam bija jāzvana Dmitrijam, visus jautājumus risināja Andrejs ar Dmitriju. Tātad no /pers. C/ liecības izriet, ka viņš preču transportēšanā piedalījās tikai pēc pieteicējas pārstāvja lūgumu, nevis patstāvīgi veicot uzņēmējdarbību Igaunijas uzņēmuma OU „DSN Trading" vārdā. Apgabaltiesas ieskatā būtiskākais šajā liecībā ir nevis tas, tieši cik reizes /pers. C/ piedalījās preču transportēšanā, bet gan tas, kāpēc un kā uzdevumā viņš to darīja, proti, minēto preču piegādes darījumu būtība.

Apgabaltiesa uzskata par nepamatotu pieteicējas viedokli, ka rakstveidā iegūti personu paskaidrojumi nav pieļaujami pierādījumi tiesas procesā un tie ir izslēdzami no pierādījumiem. Šā apgalvojuma pamatojumu pieteicēja nav

norādījusi. Apgabaltiesas ieskatā visi Dienesta iegūtie un tiesā iesniegtie pierādījumi attiecas uz izskatāmo lietu, līdz ar to tie ir vērtējami, izskatot lietu.

Pieteicēja apgabaltiesā iesniedza fotogrāfijas (*lietas 2.sējuma 173.-185.lapa*), kas tās ieskatā apstiprina preču saņemšanu no SIA „VITRON". Apgabaltiesa secina, ka minētās fotogrāfijas nevar apstiprināt strīdus darījumu norisi, jo no /pers. A/ paskaidrotā Finanšu policijas pārvaldei izriet, ka viņš SIA „VITRON" vārdā saimniecisko darbību neveica, bet no /pers. C/ paskaidrotā Finanšu policijas pārvaldei izriet, ka viņš piedalījās preču piegādēs pieteicējai no Igaunijas saskaņā ar pieteicējas pārstāvja Andreja norādījumiem, nevis patstāvīgi veicot uzņēmējdarbību. Turklāt Dienests nav apšaubījis to, ka pieteicējas rīcībā strīdus pavadzīmēs norādītās preces bija, Dienests ir apšaubījis to, ka šīs preces ir saņemtas no SIA „VITRON" un apgabaltiesas ieskatā Dienesta iegūtie pierādījumi šo secinājumu apstiprina.

2. Lietā nav izšķirošas nozīmes pieteicējas darbinieku /pers. B/ un /pers. D/ paskaidrojumiem Dienestam un liecībām tiesā, jo šie darbinieki konkrēto Dienesta apstrīdēto darījumu norisi ne paskaidrojumos Dienestam, ne tiesā nevarēja sīkāk paskaidrot. Apgabaltiesa konstatē, ka Dienests šo personu aptaujas lapās nebija iekļāvis jautājumu par to, vai preces pieteicējai piegādāja SIA „VITRON". Dienesta uzdotais jautājums „Saskaņā ar VID rīcībā esošo informāciju Jūs pieņēmāt noliktavā Dārzciema ielā 60B, Rīgā, preces no SIA „VITRON" 2013.gada janvārī–martā?" (*lietas 1.sējuma 177. un 178.lapa*) tiesas ieskatā nav uzdots pietiekami precīzi. Šis jautājums nevar tikt saprasts kā jautājums, vai persona apstiprina preču pieņemšanu tieši no SIA „VITRON". Atbildēs uz šo jautājumu abi pieteicējas darbinieki apstiprināja preču saņemšanu saskaņā ar pavadzīmēm, /pers. B/ precīzāk norādīja, ka preci no SIA „VITRON" saņēma pēc pavadzīmes. Taču /pers. B/ un /pers. D/ nenorādīja uz tādiem apstākļiem, kas liecinātu par darījuma norisi tieši ar SIA „VITRON". Arī tiesā /pers. B/, kurš apstiprināja preču saņemšanu saskaņā ar strīdus pavadzīmēm, to apstiprināja tikai, ņemot vērā tiesas uzrādītajās pavadzīmēs norādīto, nevis tāpēc, ka atcerētos konkrētos darījumus tieši ar SIA „VITRON".

3. Dienests pārsūdzētajā lēmumā konstatēja arī, ka SIA „VITRON" kā saimnieciskās pamatdarbības veidus deklarēja mazumtirdzniecību pa pastu vai interneta veikalos, plaša sortimenta preču vairumtirdzniecības starpnieku darbību un nespecializēto vairumtirdzniecību; 2013.gada 11.jūlijā pieņemts lēmums par šīs sabiedrības izslēgšanu no Dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistra un saimnieciskās darbības apturēšanu, 2013.gada maijā šī sabiedrība nebija sastopama juridiskajā adresē un struktūrvienībā Ilzenes ielā 2, Rīgā; tās īpašumā vai turējumā strīdus darījumu laikā nebija reģistrēti transportlīdzekļi; tā neiesniedza 2013.gada pārskatu; 2013.gada janvārī tā Dienestā deklarēja trīs darba ņēmējus, bet februārī un martā četrus darba ņēmējus, norādot darba algu līdz 300 latiem.

Kaut arī daļa no minētajiem apstākļiem attiecas uz periodu pēc šajā lietā Dienesta apšaubīto darījumu noformēšanas, apgabaltiesas ieskatā visi minētie apstākļi kopsakarā ar pārējiem lietā esošiem pierādījumiem tomēr ir ņemami vērā. Šie apstākļi kā netiešie pierādījumi ir attiecināmi uz SIA „VITRON", nevis uz pieteicēju. Taču apgabaltiesa nepiekrīt pieteicējas viedoklim, ka konkrētās lietas ietvaros nav pieļaujami vērtēt uz SIA „VITRON" attiecināmo informāciju. Lai atbilstoši normatīvo aktu prasībām varētu noskaidrot, vai pieteicēja ir saņēmusi preces tieši no SIA „VITRON", ir jāņem vērā šo darījumu partneri raksturojošo informāciju, kas ir vērtējama kopsakarā ar pārējiem lietā iegūtajiem pierādījumiem. Turklāt arī saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta 14.daļu nodokļu administrācija nosaka nodokļa maksājuma apmēru, ņemot vērā nodokļu maksātāja atsevišķa darījuma vai darījumu kopuma ekonomisko saturu un būtību, nevis tikai juridisko formu. Tātad, vērtējot nodokļu maksātāja iegrāmatotos darījumus, ir nepietiekami aprobežoties tikai ar to, vai šie darījumi ir juridiski pareizi noformēti, bet ir nepieciešams izvērtēt arī darījumu ekonomisko būtību, bet to nav iespējams izdarīt, nevērtējot visus Dienesta noskaidrotos apstākļus par pieteicējas darījumu partneri.

Pieteicēja norāda, ka SIA „VITRON" noliktavas telpas Ilzenes ielā 2, Rīgā no SIA „DIALTEK" nomāja un nomas maksu maksāja tikai līdz 2013.gada 31.martam (*lietas 1.sējuma 215.lapa*). Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka no Dienesta pārbaudes aktiem izriet, ka SIA „VITRON" 2013.gada maijā nebija sastopama ne tikai minētajās noliktavas telpās, bet arī tās juridiskajā adresē Krišjāņa Valdemāra ielā 118, Rīgā (*lietas 1.sējuma 233.lapa*). Tātad neilgu laiku pēc apstrīdēto darījumu norises SIA „VITRON" saimnieciskās darbības veikšanas vieta nebija konstatējama. Tiesas ieskatā minētais netieši apstiprina, ka SIA „VITRON" reālu saimniecisko darbību neveica.

Līdz ar to apgabaltiesas ieskatā visi iepriekš minētie Dienesta konstatētie apstākļi kopsakarā ar pārējiem lietā esošiem pierādījumiem apstiprina, ka strīdus darījumi nav notikuši.

4. Apgabaltiesa uzskata par nepamatotu pieteicējas argumentu, ka tiesa un līdz ar to arī Dienests nepamatoti vērtēja SIA „DIALTEK", SIA „GRASIS AD", SIA /Nosaukums N/, SIA „AVEX" un SIA „Arfi Line" spēju piegādāt preces SIA „VITRON". Tā kā Dienests konstatēja, ka SIA „VITRON" pieteicējai 2013.gada janvārī – martā preces nepiegādāja, bet SIA „VITRON" 2013.gada janvārī – martā bija deklarējusi darījumus ar minētajām sabiedrībām, Dienests pamatoti vērtēja arī šos darījumus. Apgabaltiesa Dienesta un tiesas secināto par šiem darījumiem atzīst par pareizu, izņemot tiesas vērtējumu par /pers. F/ liecību Finanšu policijas pārvaldei, jo šī liecība lietas materiālos neatrodas. Lietā ir tikai Finanšu policijas pārvaldes vēstule, kurā ietverta atsauce uz šo liecību. Taču apgabaltiesas ieskatā minēto liecību nav nepieciešams pieprasīt no Dienesta, jo pieteicēja Dienesta un tiesas secinājumus par SIA „VITRON" darījumiem ar SIA „DIALTEK", SIA „GRASIS AD", SIA /Nosaukums N/, SIA „AVEX" un SIA „Arfi

Line” neapšauba.

5. Ņemot vērā, ka /pers. A/ un /pers. C/ sākotnēji Finanšu policijas pārvaldē neapstiprināja Igaunijas uzņēmuma OU „DSN Trading” un SIA „VITRON” darījumu, kā arī SIA „VITRON” un pieteicējas darījumu norisi, kā arī ņemot vērā pārējos Dienesta iegūtos pierādījumus, apgabaltiesa neuzskata par ticamu pieteicējas pārstāvja /pers. D/ paskaidroto, ka darījumi ir notikuši tā, kā norādīts noformētajos dokumentos. /pers. A/ un /pers. C/ paskaidrotais Finanšu policijas pārvaldē apstiprina, ka /pers. D/ paskaidrojumi nav patiesi. Līdz ar to pirmās instances tiesa pamatoti secināja, ka pieteicēja apzināti iesaistījās darījumu ķēdē, kas vērsta uz priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību nepamatotu izmantošanu.

1. Kaut arī apgabaltiesa nepiekrita atsevišķiem pirmās instances tiesas secinājumiem, kopumā pirmās instances tiesas spriedums ir pamatots, jo pirmās instances tiesa tāpat kā apgabaltiesa secināja, ka pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Noraidīt SIA ,,DSN Latvija” pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2015.gada 27.jūlija lēmuma Nr.22.8/L-30113 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Amona
Tiesneses K.Kalvāne
V.Zommere